

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 1. decembra 2005*

Vo veci C-309/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Nemecko) z 20. apríla 2004 a doručený Súdnemu dvoru 21. júla 2004, ktorý súvisí s konaním:

Fleisch-Winter GmbH & Co. KG

proti

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (spravodajca) a E. Levits,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: P. Léger,
tajomník: K. Sztranc, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júla 2005,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Fleisch-Winter GmbH & Co. KG, v zastúpení: U. Schrömbges a J. Vagt, Rechtsanwälte,
- Hauptzollamt Hamburg-Jonas, v zastúpení: G. Seber, splnomocnená zástupkyňa,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: T. van Rijn a F. Erlbacher, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 3, 11 a 13 nariadenia Komisie (EHS) č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá na uplatňovanie systému vývozných náhrad na poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 351, s. 1), zmeneného a doplneného

nariadením Komisie (ES) č. 2945/94 z 2. decembra 1994 (Ú. v. ES L 310, s. 57, ďalej len „nariadenie č. 3665/87“).

- 2 Táto prejudiciálna otázka vznikla v rámci sporu medzi Fleisch-Winter GmbH & Co. KG (ďalej len „Fleisch-Winter“) a Hauptzollamt Hamburg-Jonas (nemecký colný úrad, ďalej len „Hauptzollamt“), ktorého predmetom je žiadosť o vrátenie zálohy vývoznnej náhrady, s ktorou súvisí peňažná sankcia, ako aj zamietnutie žiadanej náhrady.

Právny rámec Spoločenstva

- 3 Nariadenie č. 3665/87 vo svojom deviatom a šestnástom odôvodnení stanovuje:

„Výrobky by mali byť takej kvality, aby sa s nimi mohlo obchodovať za normálnych podmienok.

...

..., aby sa vývozcom uľahčilo financovanie ich vývozov, treba členské štáty splnomocniť na to, aby im na základe prijatia vývozného colného vyhlásenia mohli vopred vyplatiť celkovú alebo čiastkovú sumu náhrady, s výhradou zriadenia zábezpeky na účely zabezpečenia vrátenia tejto zálohy, ak sa neskôr zistí, že sa náhrada vyplatiť nemala“ [*neoficiálny preklad*].

4 Článok 3 toho istého nariadenia stanovuje:

„1. Pojem deň vývozu znamená deň, keď colné orgány prijímú vývozné colné vyhlásenie, v ktorom je uvedené, že sa má uplatniť náhrada.

2. Dátum prijatia vývozného colného vyhlásenia je rozhodujúci pre určenie:

a) uplatniteľnej sadzby náhrady v prípadoch, ak sadzba nie je stanovená vopred;

b) úprav sadzby náhrady, ktoré sa majú vykonať, ak je sadzba náhrady stanovená vopred.

3. Každý iný akt majúci rovnaký právny účinok ako prijatie vývozného colného vyhlásenia sa považuje za rovnocenný takémuto prijatiu.

4. Deň vývozu je rozhodujúci pre stanovenie množstva, povahy a vlastností vyvázaného výrobku.

5. Dokument použitý pri vývoze na preukázanie toho, že sú splnené podmienky na získanie náhrady, musí obsahovať všetky informácie potrebné na výpočet náhrady, najmä:

- a) opis výrobkov v súlade s nomenklatúrou používanou pre vývozné náhrady;
- b) čistú hmotnosť týchto výrobkov alebo, kde to prichádza do úvahy, množstvo vyjadrené v jednotkách miery, ktoré sa má použiť pri výpočte náhrady;
- c) v prípade potreby pre výpočet náhrady zloženie príslušných výrobkov alebo odkaz na zloženie výrobkov.

Ak je dokumentom uvedeným v tomto odseku vývozné colné vyhlásenie, to musí obsahovať tieto údaje, ako aj odkaz na „nomenklatúru pre vývoz“.

6. V čase takéhoto prijatia alebo uskutočnenia tohto aktu sa výrobky umiestnia pod colnú kontrolu až dotedy, kým neopustia colné územie Spoločenstva.“ [*neoficiálny preklad*]

- 5 Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3665/87 stanovuje sankcie pre prípad, v ktorom vývozca požiadal o vyššiu náhradu, ako je uplatniteľná náhrada. Druhý pododsek tohto odseku stanovuje, že náhrada, ktorá sa má uplatniť, je sumou vypočítanou na základe informácií poskytnutých v súlade s ustanovením článku 3 a článku 25 ods. 2 toho istého nariadenia.

6 Podľa článku 13 nariadenia č. 3665/87:

„Na výrobky, ktoré nie sú primeranej a prijateľnej obchodnej kvality, a ak sú takéto výrobky určené na ľudskú potravu, ktorých použitie na tento účel je vylúčené alebo podstatne narušené z dôvodu ich vlastností alebo podmienok, sa neposkytuje žiadna náhrada.“ *[neoficiálny preklad]*

7 Článok 47 ods. 1 a 2 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Náhrady budú vyplatené len na výslovnú žiadosť vývozcu a len tým členským štátom, ktorý vývozné colné vyhlásenie prijal.

Žiadosť o náhradu sa predkladá:

a) buď písomne; na tento účel môžu členské štáty ustanoviť konkrétny formulár;

b) alebo použitím informatických systémov v súlade s pravidlami stanovenými príslušnými orgánmi a so súhlasom Komisie.

...

2. S výnimkou prípadov vyššej moci musia byť doklady týkajúce sa vyplatenia náhrady alebo vrátenia colnej zábezpeky predložené do 12 mesiacov odo dňa prijatia vývozného colného vyhlásenia.“ [*neoficiálny preklad*]

8 Podľa tretieho odôvodnenia nariadenia č. 2945/94:

„Keďže poskytnutie vývozcom nesprávnych informácií môže viesť k vyplateniu neoprávnených náhrad, ak sa na chybu nepríde; keďže v prípade odhalenia chyby je úplné bežné uložiť vývozcom pokutu vo výške sumy primerane vysokej k sume, ktorú mal prijať neoprávnene, ak by sa na chybu neprišlo, a v prípade úmyselného poskytnutia nesprávnych informácií je rovnako bežné uložiť vyššiu pokutu...“ [*neoficiálny preklad*]

9 Článok 21 ods. 1 prvý a druhý pododsek nariadenia Komisie (ES) č. 800/1999 z 15. apríla 1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 102, s. 11; Mim. vyd. 03/025, s. 129), znie:

„Na výrobky, ktoré nie sú primeranej a prijateľnej [obchodnej — *neoficiálny preklad*] kvality ku dňu prijatia vývozného colného vyhlásenia, sa neposkytuje žiadna náhrada.

Výrobky sa považujú za spĺňajúce požiadavku ustanovenú v prvom pododseku, ak sú predajné na území spoločenstva za normálnych podmienok pod opisom uvedeným v žiadosti o náhradu a ak v prípadoch, keď sú takéto výrobky určené na ľudskú spotrebu, ich použitie na tento účel nie je vylúčené alebo podstatne narušené z dôvodu ich vlastností alebo podmienok.“

- 10 Článok 5 ods. 1 tretí pododsek nariadenia Komisie č. 2221/95 z 20. septembra 1995 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (EHS) č. 386/90 o fyzických kontrolách vykonávaných v čase vývozu poľnohospodárskych výrobkov podliehajúcich vývozným náhradám (Ú. v. ES L 224, s. 13) stanovuje:

„Vývozný colný úrad dozerá na dodržiavanie článku 13 nariadenia (EHS) č. 3665/87.“ [*neoficiálny preklad*]

- 11 Článok 13 ods. 6, 9 a 10 nariadenia Rady (EHS) č. 805/68 z 27. júna 1968 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom (Ú. v. ES L 148, s. 24), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 3290/94 z 22. decembra 1994 o úpravách a prechodných opatreniach požadovaných v odvetví poľnohospodárstva na účely realizácie dohôd, ktoré sa uzatvorili počas Uruguajského kola multilaterálnych obchodných rokovaní (Ú. v. ES L 349, s. 105; Mím. vyd. 11/021, s. 432, ďalej len „nariadenie č. 805/68“), znie:

„6. Náhrady sa poskytnú iba na základe žiadosti a po predložení príslušného vývozného povolenia.

...

9. Náhrada sa vyplatí, ak sa preukáže, že:

— výrobky pochádzajú zo spoločenstva, okrem prípadu, kde sa uplatní odsek 10,

— výrobky sa vyviezli zo Spoločenstva

...

...

10. Žiadna náhrada sa neposkytne za výrobky, ktoré sa dovážajú z tretích krajín a opätovne sa vyvážajú do tretích krajín, v prípade, že neexistujú výnimky udeľované v súlade s postupom ustanoveným v článku 27.“

- 12 Rozhodnutie Komisie 96/239/ES z 27. marca 1996 o mimoriadnych opatreniach na ochranu proti spongiformnej encefalopatii hovädzieho dobytku (Ú. v. ES L 78, s. 47), zmenené a doplnené rozhodnutím Komisie 96/362 z 11. júna 1996 (Ú. v. ES L 139, s. 17, ďalej len „rozhodnutie 96/239“), vo svojom článku 1 stanovuje:

„... Spojené kráľovstvo nevyvezie zo svojho územia do iných členských štátov a tretích krajín:

...

— mäso z hovädzieho dobytku zabitého v Spojenom kráľovstve,

- výrobky získané z hovädzieho dobytku zabitého v Spojenom kráľovstve, ktoré sa môžu dostať do ľudského potravinového reťazca...

...“ [*neoficiálny preklad*]

13 Článok 1a rozhodnutia 96/239 stanovuje:

„1. Spojené kráľovstvo nevyvezie:

- mäso určené na ľudskú spotrebu,

...

pochádzajúce z hovädzieho dobytku nezabitého v Spojenom kráľovstve okrem prípadov, ak pochádza zo zariadení Spojeného kráľovstva pod úradnou veterinárnou kontrolou, ktorá zaviedla systém zisťovania surovín v celom výrobnom reťazci.

2. Spojené kráľovstvo oznámi Komisii a ostatným členským štátom zoznam zariadení spĺňajúcich podmienky stanovené v odseku 1.

3. Spojené kráľovstvo zabezpečí, aby výrobky uvedené v odseku 1 vyvážené do iných členských štátov sprevádzal zdravotný certifikát vydaný úradným veterinárom, v ktorom sa uvádza, že výrobky spĺňajú podmienky stanovené v odseku 1.“
[neoficiálny preklad]

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 14 Spoločnosť Fleisch-Winter oznámila v období medzi májom a júnom 1997 päť zásielok zmrazeného hovädzieho a telacieho mäsa určených podľa vývozného colného vyhlásenia na vývoz do Ruska. Toto hovädzie a telacie mäso kúpila od francúzskej spoločnosti, ktorej ho dodala belgická spoločnosť. Šetrenie uskutočnené nemeckými colnými orgánmi a orgánmi pre stíhanie podvodov odhalilo prvky, z ktorých vyplývalo, že mäso môže pochádzať zo Spojeného kráľovstva a že na belgický trh bolo uvedené porušením rozhodnutia 96/239.
- 15 Hauptzollamt preto žiadal o vrátenie zálohy vývoznnej náhrady a v tomto prípade žiadosť o náhradu zamietol. Po bezvýslednom podaní sťažnosti podala spoločnosť Fleisch-Winter proti dotknutým rozhodnutiam žalobu, ktorá bola rovnako zamietnutá.
- 16 Rozhodnutím z 24. novembra 1997 v znení rozhodnutia o sťažnosti z 10. septembra 1999 Hauptzollamt uložil podľa článku 11 ods. 1 prvého pododseku písm. a) nariadenia č. 3665/87 spoločnosti Fleisch-Winter za uvedených päť zásielok pokutu vo výške 104 312,90 DEM z dôvodu, že v rozpore s informáciami, ktoré poskytla, nemala nárok na žiadnu vývoznú náhradu.

17 Fleisch-Winter podala žalobu na príslušný Finanzgericht, ktorý rozhodol, že Hauptzollamt uložil sankciu oprávnene. Podľa Finanzgericht žalobkyňa vo veci samej nemohla vyvrátiť podozrenia, že sa na uvedené mäso určené na vývoz do Ruska vzťahoval zákaz vývozu podľa práva Spoločenstva. Nemohla teda o uvedenú náhradu žiadať, pretože mäso, ktorého sa tento zákaz týkal, nebolo „prijateľnej obchodnej kvality“ v zmysle článku 13 nariadenia č. 3665/87.

18 Za týchto podmienok Fleisch-Winter podala proti zamietavému rozhodnutiu opravný prostriedok „Revision“ na Bundesfinanzhof, ktorý rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Je skutočnosť, že vyšetrovanie colného orgánu vznieslo podozrenie, že sa na tovar podľa práva Spoločenstva vzťahoval zákaz vývozu vylučujúci vývoz výrobku, ktorý bol predmetom náhrady, z určitého členského štátu do iných členských štátov a tretích krajín sama osebe postačujúca na vylúčenie existencie primeranej a prijateľnej obchodnej kvality v zmysle článku 13 prvej vety nariadenia č. 3665/87 bez ohľadu na skutočnú kvalitu alebo možnosť uvedenia dotknutého výrobku na trh?

2. Patrí ubezpečenie poskytnuté v rámci vnútroštátnej žiadosti o platbu, že výrobok je primeranej a prijateľnej obchodnej kvality v zmysle článku 13 prvej vety nariadenia č. 3665/87, medzi informácie poskytované podľa ustanovení článku 11 ods. 1 druhého pododseku v spojení s článkom 3 nariadenia č. 3665/87?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 19 Touto otázkou, ktorú možno rozdeliť na dve časti, sa vnútroštátny súd snaží zistiť, či sa má článok 13 nariadenia č. 3665/87 vykladať v tom zmysle, že na jednej strane mu odporuje, aby bolo možné hovädzie a teľacie mäso, ktoré je predmetom zákazu vývozu stanoveného právom Spoločenstva z určitého členského štátu do iných členských štátov a tretích krajín, považovať za mäso „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“, a na druhej strane požaduje, aby vývozca na účely poskytnutia náhrad preukázal, že výrobok nepochádza z členského štátu, z ktorého je vývoz zakázaný, ak má vnútroštátny správny orgán pochybnosti, že sa na výrobok vzťahuje zákaz vývozu.

O prvej časti prvej otázky

- 20 V súvislosti s nariadením Komisie č. 1041/67/EHS z 21. decembra 1967, ktorým sa ustanovujú pravidlá na uplatňovanie vývozných náhrad v odvetví výrobkov podliehajúcich režimu jednotnej ceny [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES 1967, 314, s. 9), Súdny dvor rozhodol, že požiadavka „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“ je všeobecnou a objektívnou podmienkou na poskytnutie náhrad a že výrobok, s ktorým nemožno obchodovať na území Spoločenstva za normálnych podmienok a pod opisom uvedeným v žiadosti o poskytnutie náhrady, nespĺňa tieto kvalitatívne požiadavky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. októbra 1973, Muras, 12/73, Zb. s. 963, bod 12, a z 26. mája 2005, SEPA, C-409/03, Zb. s. I-4321, bod 22).

- 21 Skutočnosť, že obchodovateľný charakter výrobku „za normálnych podmienok“ je prvok vlastný pojmu „primeraná a prijateľná obchodná kvalita“, vyplýva okrem toho jasne z právnej úpravy týkajúcej sa vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky, keďže všetky relevantné nariadenia, počnúc nariadením č. 1041/67, opakujú tak pojem „primeraná a prijateľná obchodná kvalita“, ako aj kritérium obchodovateľného charakteru výrobku „za normálnych podmienok“ ako požiadavky na to, aby výrobok bol spôsobilý na vývoznú náhradu. Pokiaľ ide o nariadenie č. 3665/87, tejto požiadavky sa týka jeho deviate odôvodnenie (pozri v tomto zmysle rozsudok SEPA, už citovaný, body 23 a 26).
- 22 Treba poznamenať, že vývoz hovädzieho a teľacieho mäsa zo Spojeného kráľovstva bol v čase skutkového stavu vo veci samej zakázaný rozhodnutím 96/239.
- 23 Pritom mäso, ktorého distribúcia v Spoločenstve je značne obmedzená, nemožno považovať za mäso, ktoré má obchodovateľný charakter „za normálnych podmienok“ (pozri v tomto zmysle rozsudok SEPA, už citovaný, bod 30).
- 24 Z toho vyplýva, že hovädzie a teľacie mäso vyvážané napriek zákazu Spoločenstva nie je „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“ v zmysle článku 13 nariadenia č. 3665/87 a že jeho vývozom nevzniká nárok na poskytnutie náhrad.
- 25 Preto treba na prvú časť prvej otázky odpovedať tak, že článok 13 nariadenia č. 3665/87 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje, aby bolo možné hovädzie a teľacie mäso, ktoré je predmetom zákazu vývozu stanoveného právom Spoločenstva z určitého členského štátu do iných členských štátov a tretích krajín, považovať za mäso „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“.

O druhej časti prvej otázky

- 26 V odvetví hovädzieho a teľacieho mäsa sa podľa článku 13 ods. 9 nariadenia č. 805/68 náhrada vyplatí, ak sa preukáže, že výrobky pochádzajú zo Spoločenstva, okrem prípadu, kde sa uplatní odsek 10 tohto istého článku. Zo spisu nevyplýva, že by bolo možné uplatniť odchýlku podľa článku 13 ods. 10. Je nepochybné, že taký dôkaz musí poskytnúť vývozca.
- 27 Ak vzniknú pochybnosti v súvislosti s pôvodom jedného alebo viacerých výrobkov, možno pôvod Spoločenstva preukázať len dôkazom, že tento, resp. tieto výrobky pochádzajú z konkrétneho, resp. konkrétnych členských štátov. Tým sa jednoznačne preukáže, či výrobok, pre ktorý sa vývozná náhrada žiadala, pochádza alebo nepochádza z členského štátu, z ktorého je vývoz zakázaný.
- 28 Pokiaľ ide o „primeranú a prijateľnú obchodnú kvalitu“, treba predovšetkým zdôrazniť, že článok 13 nariadenia č. 3665/87 je súčasťou kapitoly 1 nazvanej „Nárok na náhradu“ [*neoficiálny preklad*] patriacej do hlavy 2 pod názvom „Vývozy do tretích krajín“ [*neoficiálny preklad*] tohto nariadenia, čo preukazuje, že „primeraná a prijateľná obchodná kvalita“ vyváženého výrobku je hmotnoprávnou podmienkou na poskytnutie náhrad.
- 29 Skutočnosť, že „primeraná a prijateľná obchodná kvalita“ je hmotnoprávnou podmienkou na poskytnutie náhrad, ako to tvrdí Fleisch-Winter, článok 3 ods. 5 nariadenia č. 3665/87 nevyvracia, pretože informácie v ňom uvedené netvoria taxatívny zoznam.

- 30 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Fleisch-Winter, túto skutočnosť nevyvracia ani nariadenie č. 800/1999. V prvom rade toto nariadenie, ktoré zrušilo a nahradilo nariadenie č. 3665/87 po tom, ako nastal skutkový stav sporu vo veci samej, totiž nemožno uplatniť *ratione temporis*. V druhom rade je článok 21 nariadenia č. 800/1999 súčasťou kapitoly I hlavy II toho istého nariadenia nazvanej „Nárok na náhradu“ rovnako ako článok 13 nariadenia č. 3665/87, ako už tiež bolo uvedené v bode 28 tohto rozsudku. Je to teda uvedená kapitola I, ktorá zaviedla hmotnoprávne podmienky nároku na náhradu.
- 31 Pre systém náhrad je charakteristické jednak, že pomoc Spoločenstva sa prizná len za podmienky, že o to vývozca požiada, a jednak, že je systém financovaný z rozpočtu Spoločenstva. Keďže systém spočíva na dvoch fakultatívnych vyhláseniach, musí vývozca, keď sa ho rozhodol na základe svojej vlastnej vôle využiť, poskytnúť príslušné informácie potrebné na priznanie nároku na náhradu a na určenie jej výšky. V tejto súvislosti Súdny dvor v kontexte s nariadením č. 3665/87 a jeho systémom sankcií už rozhodol, že pokiaľ ide o režim pomoci Spoločenstva, je priznanie pomoci nevyhnutne podriadené podmienke, aby jej príjemca poskytol všetky záruky poctivosti a spoľahlivosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2002, Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Zb. s. I-6453, bod 41).
- 32 Vývozca tým, že výrobok oznámi v rámci postupu o vývoznú náhradu, naznačí, že uvedený výrobok spĺňa všetky podmienky potrebné na poskytnutie náhrady. Nariadenie č. 3665/87 vývozcu nezaväzuje urobiť explicitné vyhlásenie o existencii „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“, ak však vývozca také vyhlásenie neurobí, jeho žiadosť o náhradu vždy znamená, že implicitne ručí za splnenie tejto podmienky. Tvrdenie Fleisch-Winter, že platí zákonná domnienka „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“, nemožno prijať.

- 33 Spoločné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad na poľnohospodárske výrobky upravuje Komisia a je na členských štátoch, aby právnu úpravu Spoločenstva uplatnili na svojom území a dohliadli na jej dodržiavanie. Povinnosť preverovania podmienok náhrad narastá v kontexte, o aký ide vo veci samej, keď je vývoz mäsa z členského štátu predmetom zákazu z dôvodu ochrany verejného zdravia proti ťažkým ochoreniam a epidémiám. Z tohto hľadiska treba poznamenať, že Súdny dvor už opakovane zdôraznil reálnosť a závažnosť rizík spojených s chorobou bovinnej spongiformnej encefalopatie a príslušný charakter konzervatívnych opatrení odôvodnených ochranou ľudského zdravia v súvislosti s touto chorobou (pozri rozsudky z 5. mája 1998, Spojené kráľovstvo/Komisia, C-180/96, Zb. s. I-2265; z 12. júla 2001, Portugalsko/Komisia, C-365/99, Zb. s. I-5645, a z 22. mája 2003, Francúzsko/Komisia, C-393/01, Zb. s. I-5405, bod 42).
- 34 Pokiaľ ide o otázku, či sú splnené podmienky „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“, treba odmietnuť tvrdenie Fleisch-Winter, že ustanovenie obsiahnuté v článku 5 ods. 1 treťom pododseku nariadenia č. 2221/95, ktoré požaduje, aby colný orgán vývozu dozeral na dodržiavanie článku 13 nariadenia č. 3665/87, ukladá vnútroštátnym orgánom povinnosť zistiť, či existuje „primeraná a prijateľná obchodná kvalita“. Predmetom nariadenia č. 2221/95 je totiž fyzická kontrola výrobkov, pričom sa preverenie vo veci samej odvolávalo na ich právnu povahu, čo fyzická kontrola neumožňuje zistiť.
- 35 Naopak v rozsahu, v akom vývozca tým, že podá žiadosť o náhradu, vždy explicitne alebo implicitne zabezpečuje existenciu „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“, je na ňom, aby preukázal podľa vnútroštátnych pravidiel dokazovania, že táto podmienka je zaručene splnená v prípade, keď vyhlásenie spochybnia vnútroštátne orgány.

- 36 Zo spisu ďalej vyplýva, že sa na základe odhalenia určitých prvkov, z ktorých vyplýva, že vyvážené hovädzie a teľacie mäso môže pochádzať zo Spojeného kráľovstva, a môže tak byť predmetom zákazu vývozu, žiadalo o vrátenie zálohy náhrady a jedna z uplatňovaných náhrad bola zamietnutá, čo dalo podnet správne a následne súdne konaniu. V priebehu týchto konaní Fleisch-Winter neposkytla informácie týkajúce sa pôvodu mäsa a tiež na pojednávaní vyhlásila, že pôvod predmetného výrobku nepozná. Je na vnútroštátnom súde, aby preskúmal všetky relevantné prvky veci a vyvodil z nich konečný záver.
- 37 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú časť prvej otázky odpovedať tak, že článok 13 nariadenia č. 3665/87 požaduje, aby vývozca na účely poskytnutia náhrad preukázal, že vyvážený výrobok nepochádza z členského štátu, z ktorého je vývoz zakázaný, ak má vnútroštátny správny orgán pochybnosti, že sa na výrobok vzťahuje zákaz vývozu.
- 38 Preto treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 13 nariadenia č. 3665/87 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje, aby bolo možné hovädzie a teľacie mäso, ktoré je predmetom zákazu vývozu stanoveného právom Spoločenstva z určitého štátu do iných členských štátov a tretích krajín, považovať za mäso „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“, a že požaduje, aby vývozca na účely poskytnutia náhrad preukázal, že vyvážený výrobok nepochádza z členského štátu, z ktorého je vývoz zakázaný, ak má vnútroštátny správny orgán pochybnosti, že sa na výrobok vzťahuje zákaz vývozu.

O druhej otázke

- 39 Touto otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či ubezpečenie poskytnuté v rámci vnútroštátnej žiadosti o platbu, že výrobok je „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“ v zmysle článku 13 prvej vety nariadenia č. 3665/87, patrí medzi informácie poskytované podľa ustanovení článku 11 ods. 1 druhého pododseku v spojení s článkom 3 nariadenia č. 3665/87.
- 40 Pokiaľ ide o žiadosť o platbu uvedenú v článku 47 ods. 1 nariadenia č. 3665/87, Súdny dvor už rozhodol, že ide len o technický a procesný dokument. Táto žiadosť, ktorú možno podať do dvanástich mesiacov odo dňa prijatia vývozného colného vyhlásenia, t. j. po uskutočnení vývozu, nie je, hoci je predchádzajúcou podmienkou vyplatenia náhrady, právnym základom nároku na takú platbu. Žiadosť o náhradu v zmysle článku 11 ods. 1 uvedeného nariadenia sa teda nepodáva spolu so žiadosťou o platbu v zmysle článku 47 toho istého nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. apríla 2005, Käserei Champignon Hofmeister, C-385/03, s. I-2997, body 26 a 27).
- 41 Z judikatúry tiež vyplýva, že dokumentmi, ktoré sú spôsobilé na jednej strane byť právnym základom náhrady a na druhej strane iniciovať systém preverovania žiadosti o náhradu, ktorý môže viesť k uplatneniu sankcie v súlade s článkom 11 ods. 1 toho istého nariadenia, sú dokumenty uvedené v článku 3 ods. 5 nariadenia č. 3665/87, t. j. vývozné colné vyhlásenie alebo každý iný dokument používaný pri vývoze (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. apríla 2005, Käserei Champignon Hofmeister, už citovaný, body 23, 29 a 36).

- 42 Ako už bolo uvedené v bodoch 32 a 35 tohto rozsudku, podanie žiadosti o náhradu vždy explicitne alebo implicitne ubezpečuje o splnení podmienok poskytnutia náhrady, a to vrátane existencie „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“ výrobku. V tomto prípade nemožno žiadosť o platbu uvedenú v článku 47 nariadenia č. 3665/87 považovať za rozhodujúcu pri vzniku hmotnoprávneho nároku na náhradu.
- 43 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že zabezpečenie poskytnuté v rámci vnútroštátnej žiadosti o platbu, že výrobok je „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“ v zmysle článku 13 prvej vety nariadenia č. 3665/87, nepatrí medzi informácie poskytované podľa ustanovení článku 11 ods. 1 druhého pododseku v spojení s článkom 3 uvedeného nariadenia. Vnútroštátny súd ho však v každom prípade môže považovať za dôkaz pri hodnotení situácie vývozu.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnyim dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 13 nariadenia Komisie č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá na uplatňovanie systému vývozných náhrad na poľnohospodárske výrobky, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2945/94 z 2. decembra 1994, sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje, aby bolo možné hovädzie a teľacie mäso, ktoré je predmetom zákazu vývozu stanoveného právom Spoločenstva z určitého štátu do iných členských štátov a tretích krajín, považovať za mäso „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“, a že požaduje, aby vývozca na účely poskytnutia náhrad preukázal, že vyvážaný výrobok nepochádza z členského štátu, z ktorého je vývoz zakázaný, ak má vnútroštátny správny orgán pochybnosti, že sa na výrobok vzťahuje zákaz vývozu.
2. Ubezpečenie poskytnuté v rámci vnútroštátnej žiadosti o platbu, že výrobok je „primeranej a prijateľnej obchodnej kvality“ v zmysle článku 13 prvej vety nariadenia č. 3665/87, zmeneného a doplneného nariadením č. 2945/94, nepatrí medzi informácie poskytované podľa ustanovení článku 11 ods. 1 druhého pododseku v spojení s článkom 3 uvedeného nariadenia. Vnútroštátny súd ho však v každom prípade môže považovať za dôkaz pri hodnotení situácie vývozcu.

Podpisy